

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **H.K.**, proti žalované **Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 30. dubna 24, o žalobě na ochranu před nezákonnými zásahy žalované,

t a k t o :

I. Žaloba se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně žalobou podanou 2.4.2013 domáhá ochrany před nezákonnými zásahy žalované, které spatřuje v násilných a psychických útocích, šikaně, zavražďování, ponižování, diskriminaci, pronásledování, útisku, nezákonných odposleších a nezákonném nakládání s právy žalobkyně, to vše konkrétně označenými policisty různých obvodních oddělení v rámci Moravskoslezského kraje, vždy při postupu policejního orgánu při prošetřování spáchání trestných činů J. M. Namítá konkrétní skutečnosti z činnosti jednotlivých policistů v rámci úkonů prováděných v souvislosti s oznámenou trestnou činností („v *trestní kauze*“) J. M. – opakovaně nedůvodné odložení trestní věci, rozpory, nejasnosti, manipulaci se spisy, nadřizování J. M. a jeho spolčení, kdy právě J. M. se měl vůči žalobkyni opakovaně dopouštět trestné činnosti, zejm. jí způsobit těžkou újmu na zdraví.

Soudy rozhodující ve správním soudnictví¹⁾ opakovaně a neměnně dovozují, že jakkoli je Policie České republiky jako celek ozbrojeným bezpečnostním sborem, to samo o sobě nestačí k založení pravomoci správního soudu ve vztahu

¹⁾ srov. zejm. rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 31.3.2003 č.j. 29 Ca 163/2003-39 a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21.8.2003 č.j. Na 579/2003-10, ze dne 28.4.2005 č.j. 2 Aps 2/2004-69, Sb. NSS č. 623/2005, ze dne 27.10.2005 č.j. 6 As 58/2004-45, Sb. NSS č. 1407/2007 a ze dne 18.2.2010 č.j. 7 Aps 1/2010-53 (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz)

k přezkoumání zákonnosti postupu policejního orgánu při úkonech v rámci trestního řízení. Policii České republiky jsou totiž zákonem svěřeny rozmanité úkoly, které patří do různých právních odvětví. Tak např. koná vyšetřování o trestných činech, které je předmětem trestního práva nebo projednává přestupky, pokud tak stanoví zvláštní zákon, což obsahově patří do správního práva, apod.

Ustanovení § 82 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), jež stanoví podmínky žalobní legitimace k řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, pak nelze vykládat bez souvislosti s ustanovením § 4 odst. 1, a to zejména pokud jde o výklad pojmu „správní orgán“, který byl přijat ve formě legislativní zkratky. Pravomoc správních soudů je totiž určena i okruhem orgánů, jejichž aktivity soudnímu přezkoumávání podléhají (orgány moci výkonné, orgány územního samosprávného celku, fyzické nebo právnické osoby nebo jiné orgány, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy). Vymezení správního orgánu v ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. (orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzická nebo právnická osoba nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy), jež je vázáno na oblast veřejné správy, proto musí být vykládáno z hlediska celé pravomoci ve správním soudnictví, tedy i pokud jde o ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu [§ 4 odst. 1 písm. c), § 82 a násl. s.ř.s.). Soudní kontrola, tedy i zákonnosti zásahu správního orgánu ve smyslu ustanovení § 82 a násl. s.ř.s., se pohybuje jen v hranicích veřejné správy a proto napadnutelnými jsou pouze takové zásahy orgánů, které patří do působnosti ve veřejné správě.

Pokud tedy Policie České republiky, resp. konkrétní policisté, vyvíjejí svou činnost v rámci trestního řízení, nevystupují jako správní orgán ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) a § 82 s.ř.s. a ani nevykonávají působnost ve veřejné správě. Je tomu tak proto, že jako policejní orgán jsou orgánem činným v trestním řízení [§ 12 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestního řádu), ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „tr. ř.“)] a nikoliv správním orgánem ve smyslu již uvedeném, který provedl zásah, a toto trestní řízení, v němž vykonávají jednotlivé úkony, není veřejnou správou.

Nejinak je tomu i v nyní posuzovaném případě. Žalobkyně požaduje po správním soudu ochranu před jí tvrzenou nezákonnou činností jednotlivých policistů vesměs ve vztahu k úkonům, které tito policisté činili v rámci trestního řízení (prošetřování trestné činnosti - § 158 tr. ř., odložení věci - § 159a tr. ř., atd.).

Krajský soud tedy jako soud správní nemá pravomoc přezkoumávat „úkony“ orgánu činného trestním řízením (policejního orgánu) činěné v rámci trestního řízení. Pokud by tak přesto učinil, došlo by k porušení základních principů a zásad trestního řízení vyplývajících z tr. ř. a k nepřípustnému zásahu do působnosti orgánů činných v trestním řízení.

Pro uvedený nedostatek pravomoci věc projednat a rozhodnout krajský soud žalobu podle § 46 písm. a) s.ř.s. odmítl.

S ohledem na bezodkladné skončení věci se již soud pro nadbytečnost nezabýval žalobkyní vzneseným návrhem na vydání předběžného opatření, který je v žalobě obsažen.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 11. dubna 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu